

מסורת הש"ס

[illegible]

יה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

נב' יבא אביר אתו
כה לקבלא. עי' גר"ה
ורמזין סוף מסכתין: שם
י"י סדר לאו שנתה.
ע"י סדרין דף ע"א:
שם חייב בדיעות י"ז
הראיה. עי' יבמות דף
נב ע"א גרש"י ד"ה לכת
מנחם: שם התם אל
מנחם: עי' י"ק דף קה
ע"כ תוספות ד"ה מ"א.
שטות דף יח ע"כ גר"ה
ל"ה. אבסוס דף קו ע"א
גרמיה לזכרה:

הגהות הב"ח

(א) נב' נפיריש רינתה
תורה חייבי כריתות
חייבי מיתות כ"ד שאם עשו
אז נמיר אלל לפי שני קשה
ולאקפחא דריח בר ממל
אלא ברשעה המסורה לכ"ד
למעיני דאף חייבי מיתות
הכתוב אלל דחייבי מיתות
דמנא כרת ולא תנא מיתות
ח וי' וענש עליהם כרת:
יחקר כו' דהא אסיקנא:
ר' נחמק: (ח) שם ד"ה

ישנו בכלל מלקות ארבעים. השם סלקא (ב) דעתן שם התרו ב מויה ומלקות לוקה ומת: שם עשו תשובה בו. לא גרסי' לה דרבי יסמעאל: רבי עקיבא אומר חייבי כריתות. אם התרו בם מלקות ישנו בכלל מלקות ולוקין ואין כאן משום חייבי שמי רשעים מלקות עונשו מלקות עם הכרת ולמה אינן שמי רשעים לפי שכולם לפטור עצמם מעונש הכרת על ידי תשובה מ"ד" כן מעלה אבל חייבי מיתות אינן בכלל מלקות שיש כאן שמי פורעניות מלקות ומיתה ומשילנה סופו ליהרג. אשפי' יעשה תשובה אין ב"ד שלמטה מוחלין לו אם המיתה: רבי יצחק אומר. אף חייבי כריתות מלקות לפי שהן נתלקות אינן בכלל מלקות לפי שכל חייבי כריתות שם ערוות בכלהו אין דמיבי (ויקרא יז) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות וכו': לפי יאסא כרס בנפשו. לעצמה

ות הלא וכתובים אם
ת כל וגו' אי הכי
תשמור כתיב וכדרכי
רבי אבין א"ר אילעי
ר פן ואל אינו אלא
שאין בו מעשה נמי
תק לעשה נמי דומיא
דאיתיה דהי בוליה
מה ור"ע מאי מעמא
רשעה אחת אתה
משום שתי רשעיות
יתיה ומבין או מלקות
לקות מיניה אריכתא
הכי מיתיה כריתות
עשו תשובה השתא
רבי אבהו (ב) בפירוש
ייתות למלקות דגמר
לה ר' אבא בר ממל
יד נמי נגמרם מעיני
עיניך ואין דנין מעיני
יה והא "הנא רבי ר'
הא וכהן זו היא שיבה
יד מעיני מלעיני הדין
לה מיניה רבי שמואל
זו משום רשעה אחת
מחייבו משום שתי
אתרו ביה לקטלא כ"ע
רבי ישמעאל סבר
לאו שניתן למאורח
ות נמי לאו שניתן

[illegible][illegible]

רבי יצחק אומר חייבי ברייתו בבבא דיו. פי' בקוטרם ככלל של העריות דמבי וזכרמו (וכל) הנפשות ולמה יא' כרת לחמותו דמבי ואיש אשר יקח את אחותו וקשה דהיה לו לומר לחמותו בכלל כל העריות היתה להן נזרה לפרט חייבי ברייתו בכלל מלקות (ו) כי דהא גמרינן דכלל לא ידענא ממלקות מן והיה אם כן הכות הרשע ולמה יאלת כרת בחמותו שדרי אחותו כמותה היתה עם העריות דחברי מות וזכרמו הנפשות אלף כלן יאלת בקדושים לדיוו זכרם ולא נזמלות לומר אין חייבי ברייתו לזקן:

דברי יצחק אומר חייבי כריתות כו'. וקשה (א) לדרי יצחק לאו קבל כריתות למה לו דברי אסקיקן קדשן לאו בעי אזהרה ושמה יש לומר דנכשתו לעונם יתירא מירי דהוה אלא שכללותו ולאו היתקל נעשה: **ורבי** עקיבא באי מיתות (ה) נהי (א) דאם חייבי מיתות אס עשו משונה אין כ"ד של מטה מוחלין לו (א) ומה בכך ולעודכ ליה תרמי: **ברשעה** הפסדה ז"ב"ד הבחוב מירב: ועמא דרבי עקיבא משום כדי רשעתו ואפי' זה בחייבי מיתות דלא הכירו בו למיתה דליכא מיתה והתרו בו למלקות דהשתא ליכא אלא רשעה דמלקות לקו וקשה דבעלתא (שנה קוד.) (פ) פריך גבי אלא דמתמר לאו שניתן לאזהרה מיתת כ"ד הוא ואין לקוין עליו ואם כי ליכא הכס רשעה דמיתה וי"ל דהם היינו כדכרא דמוקי למיתיה דרבי עקיבא בתמיהו בו למלקות ואפילו הכי לא לקי דהו לא שניתן לאזהרה מיתת בית דיו ואין למוצי עולין (א)

מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה
אם ב'י' לאפוקי הני דהוי קוס ועשה
וקשה דל"כ (ו) לאמר פרק בנרא
עליונין דף (ה:) לר"ש דלמרי כי כתיב
ושמרת את הארץ לפסח א"י איתא
לר' אבין דלמרי השמר לא תעשה הוא
הא דתמן (כתיבא דף ג.) פסח אין
לא קרנן מפני שהוא קוס ועשה
ואם איתא קוס ולא תעשה הוא
ומאי פריך הא מ"מ אינה דומיא
דעבודת כוכבים דהוי שב ואל תעשה
ומה שפעשה וי"ל דמכל מקום
קשה

דרשעיות ביישעה המסורה לב"ד הכתוב מדבר *רבא אמר
לא פליגי דאין לוקה ומת כי פליגי דאתרו ביה למלקו
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד לוקין עליו ור"ע סבר
מיתת ב"ד אין לוקין עליו ור"ע אי הכי חייבי כר
לאזהרת כרת הוא א"ל רב מרדכי לרב אשי הכי
משמיה דרבא *חייבי כריתות לא צריכי התרא* שהיה
על פי שלא הזהיר ודלמא אזהרה לקרבן *דהא פ
אזהרה הלא מייתי קרבן *התם לאו היינו טעמא אל
התורה כולה לעבודת כוכבים מה עבודת כוכבים ש
שב ואל תעשה לאפקי הני דקום עשה

לחייבו מיתה: פסח ומילה. אין קצן לא תעשה וענש (א) כרת שם
 שלהן כדאמרין בברייתא פ"ק (דף ג.) תפסה והמלה מזלזל עשה כל
 גומר שאם עשאוהו כולם כהעלם אחד חייב קרבנות במספר הכ
 ומילה אין העטעם כשגיל שאין אזהרה אלא כשגיל שזה
 כשנשאלוהו בפרשת שלח ק' אנשים אצל קרבנות כוכבים מורה
 שבשגגתן לעבודת כוכבים לענין קרבן מה עבודת כוכבים כרת שלא
 ואל תעשה אצל כרת של עמוד ועשה והוא יסב ולא עשה
 ככונן אשר יעשה מכל שאלה ונכרתו (ויקרא ט) לשון שב ואל ת

עין משפט
גר מצוה

ש"א מ"י פ"ח מהלכות
סנהדרין הל"א ופ"א
תה"ל חסורי ביאה הל"ו
סמג לחין ה:

ב' מ"י פ"ח מהלכות
סנהדרין הלכה ג'
א' ג' מ"י פ"ח מהל'
חיבורי ביאה הל"א

והל"ג:
 "נמ"י פ"ה מהל' קרבן
 תפסם הל"ב ופ"א מהל'
 מילה הל"א:

שגגות הלכה ב פתח
עשן ר"ג:

מוסף רש"י

[illegible]

בינו חננאל

[illegible]

דודאי ואסיקא כתיב כדי רר
בבבב כנון מיתה ומלקות
מיתות כ"ד בראתור ביה למ
די עקיבא סבר אין לוקין ע
חיבי כריתות לאו בני אזהר
קרבן הוא דלא כתיבא כהו
קרבן כפסח ומילה אלא מש
(מי חיי

אם, אינני ז"ל ודלמא אזהרה להרבין דספסא ומילא כו' לא בחינא דהו אזהרה וז"ל דלא אמיא אזהרה כו' :

